

عنوان مقاله:

عزیمت یا رخصت بودن نماز قصر در ساحت فقه مقارن

محل انتشار:

دوفصلنامه فقه مقارن، دوره 10، شماره 19 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اعظم نظری - دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

حمید مسجدسرائی - دانشیار گروه فقه و حقوق اسلامی دانشگاه سمنان

محمدحسن حائری - استاد گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

اکرم عبدالله پور - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

در احکام دین مبین اسلام حکمی تشریح نشده است که مسلمانان در سختی و مشقت قرار گیرند و هر جا که این گونه باشد خداوند برای قابل تحمل بودن، گشایش و راحتی در آن قرار داده است که از جمله آن می توان به شکسته شدن نماز مسافر اشاره کرد. فقهای مذاهب خمس بر مشروعیت نماز قصر در سفر و مختص بودن آن به نمازهای چهاررکعتی اتفاق نظر دارند، اما در وصف این مشروعیت اختلاف نظر دارند که آیا نماز قصر در سفر، رخصت است یا عزیمت؟ به عبارتی فریضه نماز قصر برای مکلف حتمی و ترک آن جایز نیست و یا اینکه مکلف بین نماز شکسته و تمام مختار است؟ بنابراین هدف از انجام این پژوهش بررسی اقوال و ادله هر یک از مذاهب در خصوص وجوب یا عدم وجوب نماز قصر در سفر است. بررسی نظرات و منابع فقهی مذاهب حاکمی از آن است که فقهای امامیه و حنفیه به استناد آیه ۱۸۴ سوره بقره، روایات وارده و اجماع، قائل به عزیمت بودن نماز قصر هستند و در مقابل مذاهب مالکیه، شافعیه و حنابله به استناد آیه ۱۰۱ سوره نساء، روایات و اجماع قائل به رخصت بودن آن هستند.

کلمات کلیدی:

نماز قصر، رخصت، عزیمت، سفر، فقه مقارن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1708975>

